

DÖMÖSI

ÉLET

KULTÚRA
ÉS
KÖZÉLET

AZ ÖSSZEFOGÁS DÖMÖSÉRT KÖZHASZNÚ EGYESÜLET LAPJA

*Kukulj el mamának kicsi legénykéje!
Mária elalísson, az anygalka felkölísson.*

*Lülüve, lülüve, nyikhass tekenőbe.
Nyikhass tekenőbe, rongyos lepedőbe.*

Variáció kislányra:

*Kukulj el mamának kicsi lányecskája!
Mária elalísson, Mária elalísson, az anygalka felkölísson.
(Csángó népi altatódal)*

Felnőttünk

■ SZÜCS BERTALAN

Február elején egy gyerekkori barátomnál jártam Pesten babanézőben. 1996 őszén ismerkedtünk meg, amikor általános iskolát váltottam a fővárosban. Ekkor léptem ötödik osztályba. Az első pár hónapban nagyon nem szimpatizáltunk egymással (így kezdődnek általában az örök barátságok...). Egy idő múltán elkezdtünk szépen lassan beszélgetni, majd reggelente együtt jártunk iskolába, délután pedig hazafelé.

Négy éven keresztül szinte minden nap sülve-főve együtt voltunk. Szüleimmel elhoztuk őt egy-egy hétvégére is Dömösre, a nyaralónkba. Akkor lett ő is a Dunakanyar szerelmese. A nyári szünetekben és a hétvégeken a Gizella-majori lovardában töltöttük az időnket. Sokat hülyéskedtünk, dolgoztunk, lovagoltunk a falubéli kistráccokkal együtt. Életünk első mulatozásait is együtt éltük át a hajóállomáson megrendezett diszkókban.

Így rohantak el az évek, amikor egyszer csak szerelembe esett a barátom egy pesti lánnyal. Egyre ritkábban találkoztunk. Ezek után már egyedül jártam a mezőket, a Duna-partot, és a lovardában is unalmasak lettek a hétvégék.

Találkozásaink megritkultak először hetekig, majd hónapokig nem láttuk egymást, ma pedig

már ott tartunk, hogy jó, ha évente egyszer összefutunk.

Múlt év júniusában tűnt fel újra váratlanul Dömösön. Egy szép napot töltöttek el itt az édesanyjával, a pesti lánnyal, aki a mai napig a kedvese és a „sógorával”. Közel három órát én is velük voltam lent a Dunán, miközben örömmel mesélte, hogy kedvese már három hónapja várandós. Gratuláltam nekik, és ők meghívtak magukhoz az új lakásukba „környezettanulmányra”. Megköszöntem a meghívást, és ígéretet tettem, hogy majd meglátogatom őket.

Idén, január utolsó napján vettem rá magamat, hogy telefont ragadjak, és érdeklődjem hogylétek felől. Elmondták, hogy jól vannak, és nagyon boldogok, mert december 22-én megszületett Ferencz Kristóf János nevű gyönyörű gyermekük. Meghatottan gratuláltam, és másnapra meg is beszéltem a látogatást. Örömmel fogadtak az otthonukban. Megnéztem a tényleg csodaszép babát, majd barátom egy néhány pohár vörösbor mellett könnyes szemmel mesélte el kisfiuk világra jöttét, amihez ő végig asszisztált.

A lelkekre kötötte, hogy el kell hinnem, a világ legcsodálatosabb dolga az, amikor az ember a kezében tarthatja gyermekét. Én elhittem neki, és akkor éreztem, hogy elrohant velünk tizenhét év.

Igen, azt hiszem, *felnőttünk*.

Már gyönyörű a hóvirág

■ TAKÁCSNÉ GYENES ILDIKÓ

Ma végre kisütött a nap! Csalhatatlan jele a tavasz közeledtének, hogy a házunk fölő magasodó hegy már nem vet árnyékot az udvarunkra.

Újjáéled a természet, pirosonak a barackfák ágai, barkázik a fűz, a mogyoró, csicseregnek a madarak.

Reménykedve vágunk neki a tavasznak: vajon nyugodtabb évünk lesz, mint tavaly?

Régen írtam cikket is, nem volt kedvem a közösségünk szét hullásán siránkozni, kilátástalan háborúzással tölteni időt, energiát. Az igazság pedig csak a bokrok mögött bujkál, és Hofi Géza szavaival élve elveszett belőle az „I”!

Egyesületünk a tavalyi évet energiatakarékos üzemmódban élte, és valószínűleg így lesz ez az idén is.

Természetesen a gyermekprogramok továbbra is elsőbbséget élveznek. Remélhetően a gyereknapi rendezvény, a kézműves délelőttök, az iskolák programjainak támogatása, sok szép élményt szerez gyermekeinknek. Sajnálatos, hogy az óvodások már nem járnak úszni, így nincs módunkban ebben segíteni.

Színházlátogatást a tavasz folyamán próbálunk szervezni, kérdés, hogy mekkora az érdeklődés. A nyugdíjasokkal talán sikerül egy busznyi embert összeverbuválni.

Falunap – mint olyan – az egyesület szervezésében nem lesz, mert nincs hivatal, nincs jegyző, nincs felelős faluvezetés. Az eddig rendelkezésünkre álló sátor sincs, hiszen kistérség sincs, sátor nélkül pedig ilyen nagy rendezvényt felelősséggel nem

lehet bevállalni. *Ám egy nyáresti utcából biztosan lesz!*

Az idén is jó lenne a falu köztereit karbantartani, így mindenkinek azt ajánlom, hogy az interneten keresztül illetve felhívásokon, plakátokon meghirdetett közösségi munkákon vegyünk részt minél többen!

Takarítsunk, fessünk, ültessünk!

A saját háza előtti közteret pedig kérés nélkül érezze mindenki magáénak! Ha többet nem is, de heti egy söprést, azt hiszem, mindannyian kibírunk! Ha így teszünk, az egész falu csinos és tiszta lesz!

Messze van még, de ha lesz tél, lesz „Ünnep-elő” is, és 2014-re próbálunk ismét naptárat is készíteni.

Nagyon előrefutottam a tervezgetéssel, előbb élvezzük ki az első tavaszi napsugarakat!

Nemsokára tüsténkedhetünk kertjeinkben, és az ablakokat is jó lesz már megpucolni...

Szóval próbáljunk örülni az életnek! Hiszen már gyönyörű a hóvirág!

A tartalomból

- Legyen farsang 2. oldal
- Tavaszvárás 3. oldal
- Mi újság a tébolydában? 4. oldal
- Dömösi helyzetkép 5. oldal
- Sütizzünk 6. oldal
- Hitélet 7. oldal
- Fábrián Zoltán mese- és prózamondó verseny 8. oldal

Legyen farsang!

FRIEDMANN RÓBERT

Legyen farsang! – mondtuk, és elindult a szervezkedés. Zsuzsival csináljuk a vetélkedőt, mint tavaly, de kevesebb szellemi tudásösszemérő legyen. A kisgyerekek nem tudják még, az idősebbek meg mulatni jönnek, nem pedig feladványokon törni a fejüket. Megigértük, nem lesz fejtörős. Ki hozza a tombolajándékokat?

Szoktunk kapni szuper felajánlásokat (a legemlékezetesebb, amikor pár éve úgy húsz darab műanyag szemüvegtokot kaptunk valahonnan, és mindenkinek volt már kettő a tombolahúzás végére; vagy az előző évben megnyert üveg dísz tárgy, ami, ha mégsem illik a lakberendezésünkbe, nem baj, elhozzuk idén is, hátha másnak jobban passzol a nappalijában a vitrinbe), de idén vegyünk valami mást, jópofa dolgokat is. Ki fogja beszerezni? Majd azt is mi. Zenéről ki gondoskodik? Majd mi. Szendvicsek, Forgács Vica és Fabi Kati reszortja. Lufik? Ha már megyünk boltba, majd hozzuk. Pohár van? És tálca? Terítő? Szalvéta? Tombolaszelvény? Vica jelezte, hogy neki van, és hozza. Mikorra érkezünk? Ki fog befűteni? Hát persze: Forgács Imre, ebben ő a profi. Tavaly is ennyi mindenre kellett odafigyelni? Vagy az idő múlása megszépítette a szervezéssel járó megoldandó feladatokat?

Az elengedhetetlen színdarab, kiket kérjünk meg szerepelni? És mit fogunk előadni? Kati mesél, mi játszunk, természetesen női szerepekre csakis – lehetőség szerint szakállas – férfiak, és férfi szerepekre csakis hölgyek jelentkezését várjuk... vagy inkább

felkérjük, noszogatjuk, kijelentjük: te leszel a vadász, punktum. Néha azért az öltözőben még akad egy-egy „szerintem Gazsi jobb lenne nagymamának” felkiáltás, de természetesen utána mindenki nagy odaadással játssza „választott” szerepét.

Sütni is kéne valamit, hiszen itt lehet megcsillantani konyhai tudásunkat. De mikor kezdjük neki? Hamarabb kell érkezni,

hiszen még rendezkednünk kell. Melegen jobb a süti, de útközben sérülékenyebb, és persze a nagy kérdés: milyen tálcán vigyük? Hiszen ahogy egy irodában a toll, partikon a tálca, doboz a fogyóeszköz. Vigyük papírtálcán, azért nem kár, de úgy meg nem annyira szép. És mi legyen a főnyereménytorta tálcájával? Édesanyám árgus szemekkel figyelte a nyertest, hogy majd kitől kell visszakérni.

A nagyszobában a székeket és padokat körbetenni, egyik kishozzába a matracokat letenni a földre kabátoknak, vagy gyerekeknek játszani, a másik szobára pedig kiíratnánk, hogy „Öltöző”, hiszen itt fognak a színészek átöltözni a színdarabhoz. A színdarab persze mindig titkos, habár mindenki tudja, hogy lesz, és ha nem épp a nagyanyáink által mesélt verziót adjuk elő, hanem amit épp egy új nyomásban kiadott könyv tartalmaz, attól a jókedv megmarad.

Lassan itt vannak a vendégek, de a talicska még a szoba közepén, hiszen ilyenkor mindhárom kályhában duruzsol a tűz. A tea és a (farsangi) szörp (amire a „laza málna” talán a legjobb kifejezés) már készül, kenyerek sorakoznak a tálcán. Helyére kerül a „sütis asztal”, a lufik, a szerpent-

nek, a zeneasztal, már halkán szól Halász Judittól a Helikoffer... jöhetnek!

...és jönnek sorban szépen, kicsik, és még kisebbek, nagyok, és régebben születtek... Amikor megtelik a terem, elkezdődhet a mulatság. Négy csoportra oszlunk az ügyességi – és szigorúan nem szellemi – vetélkedőre. Folytatódott a tavalyi fergeteges zenefelismerő feladvány. Ki gondolta volna, hogy a feladat végére a terembe alig beférő közel ötven ember kórusokat meghazudtoló módon énekelte a „Béreslegény jól megakrad a szekered”-et, vagy a „Hull a szilva a fáról”-t? Ekkor ott tényleg érezni lehetett a közös éneklés erejét, amikor egymásra hangolódnak, amikor egyszerre vesszük a levegőt, egyszerre kezdjük, és állunk meg. Eleink nem véletlenül daloltak sokat közösen. Ők a belső hangra hallgatva tették, amit most már tudósok is bebizonyítottak: együtt énekelni jó hatással van az egyénre, a közösségre, mindenkire. Volt persze ifjúkori nevén „Amerikából jöttem”, ami később „Most mutasd meg”, majd kicsit amerikanizálódva „Activity”-ként hódít sok közös összefogással. S hogy a végén nem hirdettünk nyertest, nem zavart senkit, hiszen a régi szóviccel élve „Nem a győzelem a részvét, hanem a fontos”.

Elérkeztünk az est fénypontjához, ahol megtapasztaltuk, hogy a Gombamanó, és Sam a tűzoltó ugyanúgy jól elfér egymás mellett, mint a Kalóz, a Királylány, az Angyalka, a Busójáró, a Repülőgép-pilóta, vagy Törpapa. Aki nem hiszeni, járjon utána!

Nagy Feró „A nap hármas tagozása” tartalmú számára megjelentek a tényleg maskarába öltözött hölgyek (Franciska néni,

Jutka néni, Kati és Vica), és táncrea is invitálták a közönséget.

Természetesen idén is Antal atya konferálta a tombolanyereményeket, és egy idő után már megszoktuk a gyerekek kántálásait is: „Kéket-kéket”. És mi volt itt kék? Na, nem a törp, hanem a tombolaszelvény színe, ami a kicsiknek szóló nyereményt jelentette. Hiszen egy gyermek talán nem annyira örül egy üveg bornak, vagy egy férfiaságot növelő tusfürdőnek. Annál inkább jól jön a kártya, színes ceruza, kréta, mesekönyv, állatfigurás tányéralátét.

Hamarosan felcsendült Fenyő Mikitől a: „...tü-tü-rü-tütü... LIMBÓ”, és a partvis is előkerült, hiszen „kitört a pesti limbó-láz”. S hogy miért élveztem én is kisgyerekkoromban annyira a seprútadás-zene leállítós játékot? Talán a mostani fiatalság tudja elmondani, mi benne a varázslatos, soha meg nem unható érzés.

A parti végére, ahogy számítottunk rá a lufik is lekerültek a falról, és ahogy minden évben mondom: Drágább lufit vegyünk, mert az olcsót nem lehet felfújni, idén volt mindkettő. Szívesen adok, aki ír a szerkesztőség címére „Gazdaságos” lufit, tüdőerősítésre, van még a huszonötből huszonnégy darab készleten.

S legvégül rájöttünk, hogy jó ötlet volt a tojásokat megfőzni, hiszen a záró tojásügyességi verseny vesztesének nem a szétfolyt tojást kellett összetakarítani, ha-

nem segíteni egy-két széket a helyére tenni.

Hiszen „De szép buli után a takarítás...”

Így telik egy farsang a Katolikus egyházköz(ös)ségben, melyre a legnagyobb bók az egyik gyerkőctől az volt, hogy ő egész évben ezt a bulit várja.

Jövőre is várunk mindenkit szeretettel, és nem baj, ha kinőjük a termet!

Tavaszcvarás

KOÓS ZSUZSANNA

T réfálkodik velünk a természet, de mire számítottunk még februárban. Persze mire a cikk megjelenik, lehet, hogy ki is tavaszodik. A zsigereimben már érzem az újjáéledő természet erejét, és ez egészen felüdít. Látom, ahogy körülöttem is egyre energikusabbak az emberek, tettekre készek, várakozóak, és sokan várják, hogy aktivizálják magukat.

Két téma mozgat ennek kapcsán, ezekről szeretnék írni.

Az őszi folyamán néhány alkalommal összegyűltünk 5-10-en, hogy ötleteljünk, mi mindent tudunk a faluban szebbé varázsolni. Voltak faluszépítő, karbantartó, helyrehozó, kicsinosító, megjavító munkálatok, amiket összeírtunk, és akadtak közösségi programtervek is. Örömmel látni, hogy tavaszillatokat érezve ezek sorra előkerülnek, és a falu aktivistái kezükbe veszik az ügyeket. Buzdítok mindenkit arra, hogy járjunk-keljünk nyitott szemmel és füllel a faluban, hogy mikor, hol, miben lehet segíteni egymásnak! Hol alakul éppen egy önszerveződő társadalmi munkacsoport. Rengeteg teendő van, amibe mi, a falu lakosai is be tudunk kapcsolódni, ki-ki a szabadidejének és tetterejének mértékében. Akadnak férfimunkák, de természetesen a női kezekre is nagy szükség van. Találjuk meg közösen a módját annak, hogy az interneten kívül

(hisz nem mindenki szerez tudomást az akciókról), hogyan tudjuk egymást csatárláncban értesíteni a

tennivalókról, vagy az épp aktuális társadalmi munkáról! Használjuk ki ezeket a megmozdulásokat kapcsolat- és közösségépítési lehetőségként! Pont nem az a lényeg, hogy két-három ember csináljon meg mindent a faluban (noha nagyon hálásak lehetünk érte), hanem hogy mindenki kicsit magáénak érezze a teendőket, a faluszépítést. Talán érdemes néha egy-egy lapot kitenni a falújságokra, hogy mit teszünk épp. Bárki szervezkedhet, bárki kérhet segítséget szervezésben. Azt gondolom, mindenki tud olyan embert a faluban, akihez ötlettel vagy segítségért fordulhat. Mutassuk meg, hogy polgármester és képviselő-testület nélkül is tud

szépülni a falu kívül és belül a lelkünkben egyaránt!

A másik téma, amibe az utóbbi időben igencsak beleástuk magunkat Robival, az a már korábbi cikkemben említett esztergomi bevásárlóközösség. Aktív résztvevői vagyunk a szervező

sük a helyi, környékbeli termelőket, néniket-bácsikat, családokat, fiatalokat, akik felesleget termelnek, és azokat szívesen behoznák eladásra a közösségünkbe. A kezdeményezés a közeljövőben egyesületi formát ölt, és nagy hangsúlyt kívánunk fektetni arra, hogy segítsük a helyi termelőket akár a gazdasági és jogi kérdések tisztázásában is, hogy miként tudnak termelőként tagjaivá válni a közösségnek. Hamarosan kezdődik az ültetési szezon, érdemes ilyen gondolatokat is elvetni. Nem nagy mennyiségben történő gazdálkodásról, természetéről illetve termelésről beszélek, de felvevő piacot tudunk garantálni, amennyiben valóban vegyszermentes és környezettudatos forrásból származnak a termények, élelmiszerek, termékek. A bevásárlóközösség működik, igény van rá, és egyre népszerűbb. Én személy szerint nagyon örülnék, ha a környező települések közül Dömösre is vándorolna bevétel a közösségünkbe. El tudok képzelni egy dömösi átvevőpontot is, hogy egyszerűsítsük és csökkentsük az utazási és szállítási költségeket. Akit érdekel egy ilyen lehetőség, keressen bátran, örömmel mesélünk részletesebben működésünkről! Ez is egy magütlezés legyen a fejekben, mire itt az idő a terménybegyűjtésre, hiszen mindenkinek jól jön a zsebpénz. Aki pedig ügyes, az szép kis összegekkel egészítheti ki a háztartás kasszáját, nem beszélve arról, hogy egy formálódó, kedves közösség tagja is tud lenni!

Csodákkal teli mosolygós szép napokat, és kellemes dömösi tavaszi aktivitást kívánok!

2013. március 23-án 16 órakor a katolikus templomnál koszorúzással és ünnepi szentmisével emlékezünk meg a lengyel és a magyar nép több évszázados barátságáról, amely mellett kérjük, hogy Ön is tegyen hitet.

Kedves Szülők és Támogatók!

Kérjük, támogassák a **Dömösi Óvodásokért Alapítványt adójuk 1%-ával!**

Az alapítvány adószáma:
18617326-1-11

Szeretettel várunk továbbá bármilyen támogatást akár magánszemélytől, akár vállalkozástól az alábbi számlaszámra:

12025000-01081169-00100009

Mi újság a tébolydában?

NOVÁK LAJOS

Mi újság a tébolydában? Jó másfél évvel ezelőtt ezzel a kérdéssel állított meg egy dömösi lakótársunk. Már nem emlékszem, hogy akkor épp mi volt az aktuális tébolyultság a képviselő-testület környékén, de ez ma már nem is érdekes, hiszen olyan gyorsan frissülnek az örültségek, hogy mindig azzal kell foglalkoznunk, ami éppen van.

Ma az aktuális „falufejlesztő” képviselő-testületi döntés a következő: újabb pert indítottunk a polgármester tisztségének megszüntetésére, mert szándékosan nem adta le a vagyonyilatkozatát. (Ezzel a magasztos céllal a fiúk tavaly is indítottak egy pert, de a képviselő-testület keresetét a Törvényszék megalapozatlannak találta és a 2013. január 17-ei ítéletével elutasította.)

Nem számít. Új év, új pert.

Ha a törvényszék nem tartja törvénytörőnek a polgármester tevékenységét, akkor keresünk mást.

Nem adta le a vagyonyilatkozatát január 31-ig. HÚÚÚ! Ez szándékos volt. HÚÚÚ!

Igaz nem szóltunk neki. JAAA! Ez volt a szándékos. JAAA!

Ők nem szóltak, nem segítettek.

Hát persze. A zsigerből induló gyűlés az idegpályán, a gerincvelőn végiglüktetve bepottyant a koponyába, abba a légüres térbe ahol a gyűlés már nem formálódik, nem enyhül, sokkal inkább ide-oda pattogva erősödik, és visszhanggá válva kifröccsent a szájon. INDÍT-SUNK PERT!

No, ez már valami!

Meglássátok, ettől Dömös szárnyalni kezd.

Addig is míg Dömös a levegőbe emelkedik, nézzük csak meg, mi is a helyzet valójában és miért lenne jó és hasznos, ha a koponyákban lenne valami.

A vagyonyilatkozatomat valóban nem adtam le a törvényes határidőben, mert egyszerűen elfelejtettem, de február 18-án pótoltam ezt, és leadtam.

Ez a tényszerű helyzet. Most nézzük meg, miként is kellene egy vagyonyilatkozat-tételi eljárásnak megtörténnie.

A módosabb önkormányzatok a törvényeknek megfelelően előre gyártott „helyi önkormányzati képviselő, polgármester, alpolgármester vagyonyilatkozat-tételi nyomtatványcsomagot” vásárolnak. Ebben a csomagban

ról. Ezért ezt a nyomtatványt a bizottság elnöke és az érintett is aláírja akkor, amikor a kitöltendő nyomtatványcsomagot átadja az érintett részére.

Dömösön az eddigi gyakorlat az volt, hogy január elején a jegyző adta át minden érintettnek a kitöltendő nyomtatványokat, de nekem senki sem adott át, senki sem jutott el ilyen nyomtatványt. Ugyan jelenleg nincs jegyzője a településnek, de helyette az illetékes „Szociális és Vagyonnyilatkozati Bizottság” elnökének (elnök sincs Kóthy Miklós lemondása óta) vagy tagjainak kellett volna erről gondoskodni. Ők sem adtak nekem nyomtatvány csomagot. A korelnök sem. Senki sem.

Január 31-én este jelen voltam a képviselő-testületi ülésen, de ott sem hívták fel a figyelmemet a vagyonyilatkozati bizottság tagjai (ők egyébként a kitűnő és nagyérdemű fegyelmi bizottság állandó tagjai) a kötelezettségemre, noha már tudniuk kellett, hogy a leadási határidő utolsó napján nem vették át tőlem vagyonyilatkozatomat.

Tehát maradékok, kár a gőzért. A szándékos mulasztást nem én, hanem a vagyonyilatkozati bizottság követte el.

a fölösleges ügynek, a fölösleges munkának. Újabb pör, beste polgármestere!

A maradékok elfelejtik, hogy én a falunak vagyok a polgármestere és nem az övék.

A fiúk immár két és fél éve próbálják – a választók akarátat semmibe véve – elérni azt, hogy engem eltávolítsanak polgármesteri tisztségemből. De hát ez nem sikerül sehogy sem – és nem is fog. Pedig mennyi idő, mennyi munka és mennyi energia ment el rá. Több száz oldalnyi bírósági beadvány, huszonhét fegyelmi vizsgálat, több tucat büntető határozat, a primitív akciók (például az irodám zárjának fölakatosi, sajtóközeli kicserélése nehogy bemehessenek).

Ha legalább ennyi energiát az itt élő emberekre, a falu fejlesztésére is fordítottak volna, akkor már nem élték volna hiába. De nem fordítottak.

Még a munka nélkül „ölkükbe hullott” 60 millió forintos sportpálya-fejlesztést is elutasították, pedig ez az egy döntés elég lett volna ahhoz, hogy azt mondhasák: Itt van emberek a falu legnagyobb fejlesztése a mi döntésünk alapján valósult meg. De nem akarták. Miért? A kérdés megválaszolását mindenkinek a saját fantáziájára bízom, de azt megértesíthetem, hogy a faluban terjedő hír igaz.

Megható, hogy a maradékok figyelme a falu helyett rám irányul, elérzékenyül az ember, ha belegendol abba, hogy ők még otthon is velem, az én sorsommal foglalkoznak. Ez olyan szép.

Mindemellett tudatom a maradékokkal, hogy rajtam kívül még ezerkétszáz ember él a faluban. Talán velük is, az emberekkel is törődni kellene (persze nem arra gondolok, hogy be kell perelni mindenkit).

Csak egy rakás értelmetlenség. A képviselő-testületnek írt január 2-ai levelemre a mai napig nem kaptam választ. No, hát ennyit a képviselő-testület törvényes működéséről, más hivatalokban harminc napon belül válaszolnak.

Ma már azt sem tudhatom, hogy miért, mikor és meddig függesztették föl polgármesteri jogviszonyomat. Erről persze a választópolgárok sem értesülhet-

TÁJÉKOZTATÁS VAGYONYILATKOZAT-TÉTELI KÖTELEZETTSÉGRŐL

Tájékoztatom, hogy a helyi önkormányzati képviselők jogállásának egyes kérdéseiről szóló 2000. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Ökjt.) 10/A. § (1) bekezdése alapján Ön vagyonyilatkozat-tételre kötelezett. **Vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségének a**

Kelt:, év hó nap

Melléklet: 2 pld IGÉNYLŐ NYILATKOZATot

P. H.

.....
**vagyonnyilatkozatokat kezelő
 bizottság elnöke**

A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségről tájékoztató hivatalos nyomtatvány részlete

Ez a „kollegiális” viselkedés is jól bizonyítja, hogy a képviselő-testület maradékai nem alkalmasak az alpolgármesteri tisztség betöltésére, hiszen a törvény és az emberi tisztesség szerint az alpolgármester segíti a polgármester munkáját.

az első nyomtatvány a „Tájékoztató vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségről” címet viseli. Ez a nyomtatvány arra hivatott, hogy a vagyonyilatkozatokat kezelő bizottság bizonyítani tudja azt, hogy a vagyonyilatkozatra kötelezetten értesítette kötelezettség-

Épeszű ember tudja, hogy a gyűlés nem jó tanácsadó! Persze aki hülyét akar csinálni magából, az csak gyűlölködjön és pereljen gondolkodás helyett.

A Törvényszéken pedig megint örülni fognak a fölösleges képviselő-testületi beadványnak,

nek, hiszen a Harsona nem azért van, hogy közérdekű kérdésekről tájékoztassa a falut.

Ezért a mai napig nem tudjuk:

1. Miért nem láthatja el tíz hónapja a tiszttségét a demokratikus úton választott polgármester?

2. Miért nincs már két hónapja jegyzője az önkormányzatnak?

3. Miért nem működik a közös polgármesteri hivatal Esztergommal?

4. Ki és milyen utasításokat ad a polgármesteri hivatal dolgozóinak? – *hiszen azt képviselő nem teheti. Más meg nincs, csak egy rakás képviselő. (4 db – a szerkesztő)*

Nézzük, milyen súlyos következményei vannak – csak ebben az egy esetben – polgármesteri jogviszonyom folyamatos és értelmetlen felfüggesztésének.

– Decemberben a maradékok hiába írták alá helyettem az Esztergommal létrehozandó közös polgármesteri hivatalra vonatkozó megállapodást, hiszen ez így nem törvényes.

– Ezért nem alakult meg a közös polgármesteri hivatal.

– Ezért nincs felelős jegyzője a falunak.

– Ezért vannak bizonytalanságban a dolgozók.

– Ezért van bizonytalanságban a falu.

– Ezért napról-napra nő a pénzügyi veszteségünk, hiszen a közös hivatal fenntartására vonatkozó kedvező normatív állami támogatást nem kaphatjuk meg.

Én 2012. december 19-én jutattam el a leveletem jegyzőhöz, a képviselőkhöz és a dolgozókhöz, amelyben jeleztem, hogy a közös polgármesteri hivatal létrehozásához szükséges megállapodást természetesen aláírom, ha a felfüggesztésemet és a kényszer-szabadságomat megszüntetik.

Nem tették meg.

Miért? Nem tudjuk, de amíg nincs közös hivatal, nincs itt Esztergom jegyzője, addig lehet a zavarosban halászni.

Az már csak hab a tortán, hogy az érvényben lévő törvények szerint a polgármester és jegyző aláírása nélkül az önkormányzati rendeletek sem léphetnek érvénybe, például a szemet-szállítás vagy a 2013-ra vonatkozó költségvetési rendelet.

Hogyan lehet törvényesen működni érvényes költségvetési rendelet nélkül?

Hát zavaros(b)an.

Csak remélni tudom, hogy az elmúlt két hónapban a polgármesteri hivatal dolgozói nem írtak alá semmi olyan dokumentumot, amire nem volt törvényes és érvényes jogforrás, illetve amire nem utasíthatta őket más csak a hivatal vezetője. Ilyen vezető pedig január 1-től nincs, ezért a régi jegyző utasítása, megbízása, stb. értelemszerűen már nem érvényes.

Emlékeztetőül csak annyit, hogy képviselő csak köszönhet a köztisztviselőnek, de nem utasíthatja, nem kötelezheti semmire, hiszen a képviselő semmiféle munkakörrel nem rendelkezik a hivatalban, nem a munkáltatója a polgármesteri hivatal dolgozóinak.

A képviselő csak egy képviselő.

A sok képviselő meg csak sok képviselő.

Hahó, HARSONA! Hahó, harsonások! Meg kellene tisztelni a választókat a tájékoztatással. A fentiek mellett vajon 2013 márciusában éppen melyik döntés (melyik jegyzőkönyvben, melyik határozat) miatt van felfüggesztve a polgármester?

Közzé meritek tenni a honlapon, a harsonában, kábel tévében? Bátorság!

Dömösi helyzetkép

■ DORKA CSILLA

Gondolataim megfogalmazását a páratlan és siralmas helyzet indította el, ami február utolsó napjaira kialakult. Bár Karácsony előtt az Advent a várakozás időszaka, de Dömösön ez most meghosszabbodni látszik, és aminek konkrét tartalma az a kérdés, hogy mi lesz veled Dömös?

A február 28-ai testületi üléstől vártam a régóta óhajtott választ erre a már több mint egy éve aktuális kérdésre, merthogy a törvény már egy évvel ezelőtt megfogalmazta, hogy a kétezer fő alatti településeken 2013. január 1-jével megszűnik az önálló hivatal.

A napirendi pontok közül éppen a negyediket napolták el, ami az „Esztergomi Közös Önkormányzati hivatal alapító okiratának elfogadása, Dömösi Polgármesteri hivatal megszüntetése” lett volna. A kérdés tehát ismét megválaszolatlan maradt! A törvény januártól legfeljebb hatvan nap türelmi időt engedett meg, de most ez is eltelt!

A költségvetési hiány látványos, de eredménytelen kezelését

már a tavalyi költségvetés kapcsán megszoktuk. A lakosság által többséggel megválasztott polgármester úr munkavégzésének megakadályozását is tudomásul vesszük – mert attól, hogy nem engedik be a hivatalba, még ő a polgármester, és dolgozni is tud, bár nem annyira hatékonyan – de azt a tényt, hogy március első napján még mindig nem tudjuk, hogy melyik hivatalhoz tartozik Dömös lakossága, azt egészen abszurdnak tartom!

Az önkormányzat dolgozói nem tudják a választ, Pilismarót számára nem aktuális a kérdés, Esztergom házasodna, de völegény nélkül hogyan? A kormányhivatal nem tudni hogyan foglal állást, és a minisztériumban még ilyen problémával minden bizonnyal nem találkoztak korábban! Törvénytelenséget egyikük sem szeretne elkövetni, és ez így is van jól, de akkor mégis mi lesz Dömössel?

Dömös két hónapja jegyző nélkül működik. Ki végzi az ő munkáját azóta, és ki fogja végezni holnap?

Az önkormányzati vagyon átadása-átvétele kinek a felelőssége? Kinek és mikor adja át az, aki nincs?

Kinek fizetnek adót március elsejétől a dömösi lakosok, és ki kezeli ezt a pénzt? Mi lesz, ha jön az árvíz, hiszen olvad a hó és sok a csapadék? Korábban a jegyző úr, vagy a polgármester úr irányította a védekezést! Ki fogja végrehajtani a képviselőtestület határozatait?

Ha ma úgy döntene a képviselő-testület, hogy befejezi az eddigi eredménytelen tevékenységét, és bizalmat ad a polgármester úrnak, már akkor sem tudnák mindezt törvényesen végrehajtani jegyző nélkül! Vagy ha úgy döntenének a tisztelt képviselők, hogy lemondanak, ki irányítana egy új önkormányzati választást?

Mi lesz most Dömösön? Tudja valaki? Kérem, ha igen, segítsenek megtalálni a választ! Mert a helyzet bár példátlan, de még mindig remélem, hogy nem reménytelen!

Tisztelt képviselő urak, egy vezetőnek rendelkeznie kell az előrettekintés képességével!

Önöknek mi a válaszuk?

Beiratkozás az Áprily iskolába

Áprily Lajos Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Egyesült Pedagógiai Szakszolgálat beiratkozást tart:

2013. április 8 - 9. (hétfő, kedd) 8.00 órától 18.00 óráig

Tanköteles, azaz 2007. augusztus 31-ig született gyermekét a szülő köteles a lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerinti illetékes vagy a választott iskola első évfolyamára beírni.

Az első évfolyamra történő beíratáskor **a gyermek személyazonosságára alkalmas, a gyermek nevére kiállított személyi azonosító és a lakcímét igazoló hatósági igazolványt és az iskolába lépéshez szükséges fejlettség elérését tanúsító igazolást kell bemutatni.** Részletes információ az iskola honlapján (www.aprily-visegrad.hu) és a plakátokon.

Kedves Olvasóink!

Ha kedvelik újságunkat, gyermekprogramjainkat, rendezvényeinket, szeretettel várjuk adományaikat az Összefogás Dömösért Közhasznú Egyesület Dunakanyar Takarékszövetkezetnél vezetett

64700148-10112061 számú számlájára!

Kérjük, hogy támogassák adójuk egy százalékával az Összefogás Dömösért Közhasznú Egyesületet!

Adószámunk: 18615764-1-11

Ezzel egyszerűen részt vehetnek községünk kulturális életének támogatásában, segítségükkel tovább folytathatjuk a falu érdekében végzett munkánkat. Támogatásukat előre is köszönjük!

2012-ben közel **43.000,-** forint érkezett számlánkra támogatásuk keretében, amit ezúton is köszönünk!

Sütizzünk...

Ki korán kel, kenyeret lel! Tíz-tizenöt évvel ezelőtt bizony nálunk ez volt a mondás! Hiszen ha nem iratkoztunk fel pénteken a szombati kenyérre, vagy nem indultunk el hajnalban a boltba, kizárt volt, hogy friss pékáruból készíthessük a reggelit! Ha jobban belegondolunk, a kenyér és a pékáru olyan szükséges árucikk, amin egyrészt nem sok haszon van, másrészt szegény boltos semmit sem tud kezdeni vele, ha megmarad. Elég, ha egy árva buci marad a polcon záráskor, öt másik buci hasznát vitte el! Na jó, a zsemlemorzsaival lehet egy kicsit ellensúlyozni, hogy legalább ráfizetés ne legyen!

Az első kenyérsütéssel kapcsolatos élményemet egy többnapos családi látogatáson élhettem át. Délután fél négykor nagy kártyaparti közepén a háziasszonyunk felugrott, majd a konyha felé menet mintegy mellékesen megemlítette, hogy nincs vacsorára kenyér. Mivel egy cseppet sem látszott idegesnek, mi sem tulajdonítottunk nagy jelentőséget a dolognak. Majd lesz valahogy! – gondoltuk, és tovább kártyáztunk. Este hét órakor már kellemes kenyérillat lengedezett a lakásban. Természetesen kenyérsütő gépben készült a csoda. Fél év múlva már nekünk is volt kenyérgépünk, de csak tizenhárom év után tudom azt mondani, hogy tudok, és nagyon szeretek itthon kenyeret sütni. Az első zsák liszt volt a tanulópenz. Amellett, hogy a kenyérsütés számomra az otthon meghittségét jelenti, tizenhárom éve soha nem kellett korán kelnem, hogy kenyeret kapjak a boltban!

■ GÍRNÉ ANNAMARI

A kenyér nem más, mint víz, liszt, só és kelesztő anyag (élesztő, kovász). Nincs semmi másra szükség! Néhány egyéb hozzávaló segítségével nagyon finom krumplis, kukoricás, teljes kiőrlésű, magvas kenyeret lehet készíteni háztartási körülmények között. Nekem az öregtésztás kenyerek váltak be leginkább. Mit is jelent az öregtésztás? Tulajdonképpen egy előző kenyérsütésből kicsipett darabot túlkelesztünk, ami a következő kenyérünk alapja lesz. Az én öregtésztám kicsit más.

Öregtésztás készítése

Minimum egy nappal a kenyérsütés előtt egy jól záródó üvegedénybe (például befőttes üveg) 25-25 dkg sima és teljes kiőrlésű rozslisztet teszünk, amit 3 dl langyos vízzel, 1 dkg friss élesztővel, csipetnyi cukorral alaposan elkeverünk. Fedővel lezárjuk, és a konyha egy melegebb helyére állítjuk. A tésztánk lassan elkezd megemelkedni, apró buborékok keletkeznek benne, majd visszaesik. Na, ilyenkor már használható a tészta. Jól el-

szaporodtak benne az élesztő baktériumok és kellemes savanykás illat lengi be a konyhánkat. Minden kenyéremnek ez az alapja. Kiveszek belőle annyit, amennyi a kenyérhez szükséges, majd 2 evőkanál lisztet és 4 evőkanál vizet adok a maradék kovászhoz. Jól elkeverem, és hagyom, hogy ismét megemelkedjen, majd összeessen. Lassan két éve etetgetem így a kovászatot, élesztőt csak a legelsőbe tettem.

Fehér öregtésztás kenyér

3 dl langyos vizet mérünk a kenyérgépünk tartályába. Középre szoktam 20 dkg öregtésztát, vagy kovászt tenni. Egyik felére teszek 1,5 dkg élesztőt egy teáskanál cukorral, másik felébe 2 csapott teáskanál sót. Ezáltal a só nem érintkezik közvetlenül az élesztővel. 2 evőkanál étolajat csurgatok még bele, aztán 50 dkg sima lisztet szítálok hozzá. Indulhat a móka! Ha kenyérsütő gépben készítem nincs különösebb dolgom, hiszen a gép megdagasztja, keleszti, megsüti helyettem. Ha viszont a kenyérgőzös megoldást választom, vagyis magam dagasztom, akkor alaposan ki kell dolgoznom, hogy szép sima, ruganyos tésztám legyen! Lisztezett tálba teszem, letakarom egy tiszta konyharuhával és hagyom, hogy duplájára keljen. Ha ezzel megvagyok, újra átgúrom, formázom. A legtöbb kenyeret hosszúkás formában szoktam megsütni, amihez formám is van.

Ebben az esetben az átgúrt tésztát kézzel kicsit kilapítom, és lazán feltekerem. A formát kibélelem sütőpapírral, belefektetem a tésztát, majd letakarom, hogy újra megkeljen. A sütőt 200 fokra előmelegítem úgy, hogy az aljába, egy hőálló edénybe vizet teszek. Nagyon fontos a gőz a kenyérnek, mert jól felhúzza a tésztát. Mielőtt betolom a sütőbe a megkelt tésztát, kicsit megkenem vízzel. 45-50 percig sütöm. Amint megsült, rögtön lekenem vízzel. Ettől szép fényes és ropogós lesz a héja.

Krumplis kenyér

Van, hogy elméretezem a vasárnapi krumplipüré adagot, ilyenkor rendszerint gombócot készítek belőle. De olykor megessik, hogy csak egy maréknyi marad. Na, ilyenkor biztosan krumplis kenyeret sütök. A fenti kenyérfőzési menetet követve, 2 dl langyos vizet mérek egy edénybe, aminek a közepébe 15 dkg öregtésztát teszek. Az egyik sarokba 1 teáskanál sót, a másikba 1 teáskanál cukrot és 1,5 dkg élesztőt rakok. Erre egy marék (kb 20 dkg) krumplipüré kerül. Végül 50-55 dkg sima lisztet szítálok a tetejére. Zsiradék nem kell bele, hiszen a krumplipürében van vaj, vagy margarin. A víz mennyisége itt most kevesebb, mert a krumpli lágyítja a tésztát. Jöhet a dagasztás, kelesztés, formázás, sütés. A krumplitoló ez a kenyér sűrűbb lesz!

Teljes kiőrlésű, magos, rozsos kenyér

Nálunk ez a kedvenc. Kicsit sűrűbb állagú, tele finom magokkal. Egy tálba 3 dl langyos vizet mérek, aminek a közepébe 15 dkg öregtésztát teszek. Egyik sarokba kerül 1,5 teáskanál só, másik felébe 1 teáskanál cukor és 1,5 dkg élesztő. Erre mérek 20 dkg teljes kiőrlésű rozslisztet (ennek híján a graham búzalisztet ajánlom) és 30 dkg sima lisztet. 2 evőkanál olajat csurgatok rá, majd kezdődhet a dagasztás. Az utolsó 5 percben mehetnek bele a magok (len, napraforgó, tökmag, szezám, különböző búza és rozspelyhek). 3-4 evőkanálnyit nyugodtan adhatunk hozzá. Alapos dagasztás után, jön a kelesztés, formázás és sütés.

Korpás-magvas kenyér

Régen a korpát a malacokkal etették, ma pedig élettani hatásának köszönhetően kiváló kiegészítője a kenyérnek. Ismét 3 dl langyos vizet mérek egy edénybe,

aminek a közepébe 15 dkg öregtésztát teszek. Egyik sarokba kerül 1,5 teáskanál só, másik felébe 1 teáskanál cukor és 1,5 dkg élesztő. Erre mérek 10 dkg teljes kiőrlésű búzalisztet, 40 dkg sima fehér lisztet és 2-3 dkg búzakorpát. Kezdődhet a dagasztás! Az utolsó 5 percben mehet bele 3 evőkanálnyit magkeverék. Ha jól kidolgoztam, kelesztés és formázás után lehet sütni!

Zsemle

Amellett, hogy nagyon szereti a család, roppant kiadós is. 12 db nagyobb zsemle elegendő ez a tésztamennyiség. 3,5 dl tejes vizet mérek egy tálba, amibe beleütök egy egész tojást is. Egyik felébe 2 csapott teáskanál sót, másik felébe 1 teáskanál cukrot teszek. 3 dkg élesztőt is morzsolok hozzá. 10 dkg teljes kiőrlésű, 40 dkg sima fehér lisztet szítálok rá. Alaposan kidagasztom, kelesztem. Egy nagyobb, magas falú tepsit kibélelek sütőpapírral. Miután alaposan megkelt a tészta, újra átgúrom, lemérem. 12 részre vágom. Minden részt gombócokká gyúrok. A sütőpapírt megpermetezem vízzel, megszórom magokkal. Erre ültetem rá a tészta gombócokat. Miután megtelt a tepsi, lekenem őket olajjal, esetleg zsírral. Átlátszó folpackot teríték rájuk, és meleg helyre állítva hagyom, hogy duplájára keljenek. Ez alatt az idő alatt össze is nőnek. A sütőt 200 fokra előmelegítem, a zsemleket egy éles késsel bevágom, majd lepermetezem vízzel. Megszórom magokkal, vagy reszelt sajttal. Mehet a sütőbe! Kb. 25-30 perc alatt sülnek meg!

A kenyérsütés nem megy egyik napról a másikra. Sokat kísérleteztem, mire megfelelő minőségű pékáru tudtam készíteni. Semmiképpen nem szabad feladni! Amellett, hogy olcsóbb mintha boltban venném, tudom, hogy milyen alapanyagokból sütöttem. De van egy érzelmi része is! Egyszerűen jó érzés friss kenyeret tenni a család asztalára, pláne ha én magam sütöttem azt!

Mi kell a kenyérsütéshez? Szándék!

Pápválasztás

ANTAL ATYA

A világsajtó hetek óta a Vatikánra figyel, ahol a bíborosok hamarosan új pápát választanak. De mi ez az egész? A Szentírás sokat segít, hogy megértsük ezt a választást.

Jézust tizenkét apostol vette körül, akik közül Péter fontos szerepet játszott. Ő az, aki megvallja, hogy Krisztus „az élő Isten Fia”, aki háromszor megtagadja, de háromszor ki is mondja, hogy „szeretlek”. Vezető szerepet tölt be az apostolok között, Róma első püspöke, aki Rómában hal vértanúhalált. Azóta Róma püspökének kiemelt szerepe van a világegyház felett. Ez fokozatosan bontakozott ki, és mind a mai napig változik. A pápai trónt Péter utóda tölti be, aki Krisztus földi helytartója, a katolikus egyház feje, Róma püspöke – a kedvenc megszólításom: Isten szolgáinak a szolgálója.

Volt már rá eset, hogy a pápa lemondott. Viszont az elmúlt ötszáz évben a pápák halálukig uralkodtak. Ez most egy új helyzetet teremt. A pápa lemon-

dásával a bíborosi testületet össze kell hívni. Magyarországnak két bíborosa van, az egyik Erdő Péter püspök atya, aki mint Esztergom-Budapesti érsek kapta meg ezt a címet a pápától. Elődje, Paskai László bíboros atya életkora miatt már nem választható, és nem is választhat, ezért nem vesz részt a konklávén. Konklávén jelenléte annyira, hogy összezárva. A pápai szék üresedése esetén a bíborosi testületet nevezzük így. Régen szó szerint bezárták őket a Vatikánba, és ha hosszúra nyúlt a pápaválasztás, akkor egyre kevesebb ételt adtak nekik gyorsítva a folyamatot. A konklávén ideje alatt a bíborosok Vatikán városban tartózkodnak, ahol együtt miséznek, és imádkoznak.

Naponta négy ülésen vesznek részt, amelynek a Sixtusi kápolna ad helyet. Az első néhány napban

a bíborosok közül azok szólnak fel, akiknek mondanivalójuk van a világegyház helyzetéről, és miután befejezték a felszólalásokat, kezdődik el a választás. Az elmúlt évszázadban a leghosszabb konklávét öt napig tartott 1922-ben, amelyen XI. Piusz pápát választották meg a tizennegyedik szavazás után, a legrövidebb pedig

1939-ben, amikor XII. Piusz pápa lépett Péter trónjára, öt két nap alatt három szavazás után választották meg.

A történelem leghosszabb konklávéja 1268-ban kezdődött és a pápaválasztás két év és kilenc hónapot vett igénybe. Hogy kiköveteljék a döntést, a jelenlévő bíborosok csak vizet, és száraz kenyert kaptak.

A szavazások végén elégetik a papírokat. A Szent Péter téren

figyelő tömeg a felszálló füstből tudhatja meg, hogy sikeres volt-e a választás vagy sem. Hogy egyértelmű legyen, a füstöt most már megszínezzik. A fekete szín a sikertelen választást, míg a fehér szín a sikeres választást jelzi. Ilyenkor megszólalnak a harangok, és megkérdezik a jelölttől, hogy vállalja-e ezt a megbízást, majd pedig, hogy milyen nevet választ. Ezután egy félórás készülődés következik, és az újonnan megválasztott pápa először jelenik meg a Szent Péter téren, hogy megáldja a jelenlevőket, és az egész világot.

De térjünk a lényegre. A pápaválasztás egyik legfontosabb kérdése, hogy magyar embert választanak-e pápának? A testület 118 tagból áll, akik között egy magyar van. Bíboros atya az Európai Püspöki Konferenciák tanácsának az elnöke, jelentős szerepet vállalt az ortodoxokkal folytatott párbeszédben, jelentős politikus, aki nagy befolyással rendelkezik.

Azt szokták mondani, hogy aki pápának megy ki Rómába, az általában bíborosként tér haza. Nem lehet tudni, hogy kit fognak választani, számunkra nagy örömet és lelki újjászületést jelentene, ha magyar ember lenne az egyház élén.

Talpra magyar, hí a haza!

Itt az idő, most vagy soha!

Rabok legyünk vagy szabadok?

Ez a kérdés, válasszatok! –

A magyarok istenére

Esküszünk,

Esküszünk, hogy rabok tovább

Nem leszünk!

(Petőfi Sándor)

DOBOS KÁROLY

No, nem a televízióban több alkalommal látott műsorról gondoltam itt megemlékezni, amelyet különösképpen nem szeretnék kommentálni, s ami mégis tömegeket ragasztott a képernyő elé estéről-estére, hanem így nemzeti ünnepünk közeledtével felmerülő gondolataimat szeretném megosztani a kedves olvasókkal.

Ha belegondolok, egy két epizódjába a műsornak, úgy vélem talán a műsorszerkesztők akarva-akaratlanul tükröt tartottak mai társadalmunk elé. Ilyenek vagyunk, így viselkedünk embertársainkkal, kisebb és nagyobb közösségeinkben akár családról,

faluról, nemzetről, vagy ha akár valóban az egész világról van is szó.

Historia est magistra vitae – mondja a latin közmondás, azaz a történelem az élet tanítómestere, amit még középiskolás koromban az emlékezetembe véstek kedves tanáraink. *Mi is a történelem?* – folytatták a kérdéssel. *A történelem az embervilág háborúinak a történelme* – volt kórusban az osztály válasza.

Ki uralkodik? Kinek az akaratát érvényesül? Ez itt a kérdés! Lenni, vagy nem lenni? – Shakespeare szerint. Rabok leszünk, vagy szabadok? – Petőfi megfogalmazásában, s az egész világ valóban e körül forog. Hiszen ha rejtett kamerákkal beláthatnánk a házastársak, családok, életébe, már ott is fellelhetnénk a kérdésfelvetést, s a televízió segítségével már az önkormányzati csatá-

rozásoktól kezdve az országgyűlés politikai vitáin át, a különböző helyeken dúló öldökléseken keresztül láthatjuk, hogy a kérdésfelvetés óriási, sokszor világméretű erőket mozgósít. Rabság vagy szabadság?

Éljen a magyar szabadság, éljen a haza! – énekeltük, énekeljük gyakran a Kossuth-nótát. De mi a szabadság valójában? *A hazáért és a szabadságért!* – már Rákóczi Ferenc is ezt írta fel zászlajára! *Szabadság, elvtársak!* – volt a köszöntése a kommunisztáknak. Jelszó, illúzió, vagy valóság?

Sokan sokféle módon használták, használják, és felhasználják a csodálatos fogalmat, amelyet igazán pontosan azért is nehéz megfogalmazni, mert igen sok fajtája van.

Mikor vagyok szabad ember? Próbálj meg csak, kedves

olvasó, válaszolj! Ha nem vagyok bezárva, ha oda megyek, ahová akarok! Ha azt teszem, amit akarok! Ha azt mondom, amit akarok! Ha úgy viselkedem, ahogy akarok! Mennyire vagyunk szabadok? Hm... Minden szabad nekem, de nem minden használ, minden szabad nekem, de nem minden épít – mondja Pál apostol. Választani kell!

Za interneten kutatva találtam meg Steiner Rudolf filozófus megfogalmazását arról, hogy ki a szabad ember: „A cselekvés iránti szeretetben élni, és a másik akaratát megértve őt élni hagyni, ez a szabad ember alapelve.” „Leben, und leben lassen!” (Élni és élni hagyni!) – a német közmondás szerint.

A Szentírás szerint: „Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság!” (II. Kor. 3:17)

Isten Lelke a szeretet Lelke. Egyedül Ő tud igazán szabaddá tenni! Szabadságban akarsz élni vagy nem? Beengeded Őt a szívedbe vagy nem? Ez a kérdés! Válasszatok!

Való világ

Fábián Zoltán mese- és prózamondó verseny

JENEINÉ VÖRÖS MARGIT

Az idén az Áprily Lajos Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Egységes Pedagógiai Szakszolgálat rendezte meg február 1-jén a Fábián Zoltán mese- és prózamondó versenyt.

Mi is az apropója annak, hogy a környék iskolái helyet adnak az évről-évre megrendezendő versenynek?

Fábián Zoltán a Dunakanyarban élt, és alkotott. Fontos tudni róla, a Magyar Írók Szövetségének titkára volt 1983-ig, haláláig. 1972-ben segítette az első magyarországi olvasótábor szervezését, amelyet Hatvanban 5-6. osztályos ottani kisdíjaknak szerveztek a hatvani közművelődési szakemberek. Szívvel-lélekkel támogatta fontos beosztásából az olvasótáborokat. Ha hívták, ment beszélgetni, előadást tartani, hitet erősíteni. Tőle maradt fenn az olvasótáborok munkáját minősítő egyszerű és szép megfogalmazás, ami egy összetett szóban meghatározza a jó olvasótábori munka lényegét: „LÉLEKPENDÍTÉS”.

Tőle származik a hasonlat, hogy olyan vagyunk mi emberek, mint a jéghegy, amelynek kilenczede a víz alatt van, és csak egytizede látható. Arra való az olvasótáborok, hogy a jéghegy hatalmas láthatatlan felületéből minél több láthatóvá váljék. Ehhez elengedhetetlenül fontos a lélekpendítés. Úgy érezzük, hogy egy, a miénkhez hasonló versenyen is megtörténik ez a csoda, a jéghegyek lassan kiemelkednek a vízből.

Fábián Zoltán emlékére immár tizennyolc éve rendeznek versenyt a térség általános iskoláiban. Az idén 34 diák lépett a közönség elé. Három kategóriában (3-4., 5-6. és 7-8. osztályos korcsoportban) mérhették össze felkészültségüket, tehetségüket. Munkájukat segítette a remek szakemberekből álló zsűri: Fábián

Mária, az író testvére, Rényi Zsuzsa, Havas Judit és Maróti István, a Fábián Zoltán Alapítvány tagjai, Szabó Tünde és Hetey László színművészek, Mezei Anna, az Áprily Iskoláért Alapítvány elnöke, Szigetiné Lőrincz Mária magyartanár, Borsody István könyvtáros-magyartanár, a Visegrádi Hírek szerkesztője, Szilágyi Gábor, az Összefogás Dömösért Közhasznú Egyesület alelnöke, a Dömösi Élet főszerkesztője.

A nemes versengésben a következő tanulók teljesítménye volt a zsűri számára a legmeggyőzőbb:

A 3-4. osztályban

I. Szabó Janka, (Móricz Zsigmond Általános Iskola, Leányfalu), II. Szalai Balázs, (Áprily, Kisoroszi), III. Csitári Kinga (Géza Fejedelem Református Általános Iskola, Verőce). Különdíjas: Teiszler Tamás (Dunabogdányi Általános Iskola).

Az 5-6. osztályban: I. Szabó Álmos (Pollack Mihály Általános Iskola, Tahitótfalu), II. Szócs Máté, Zöldsziget Körzeti Általános Iskola, Szigetmonostor), III. Székely Zsófia (Géza Fejedelem Református Általános Iskola, Verőce) és Májner Hanna (Pollack Mihály Általános Iskola, Tahitótfalu).

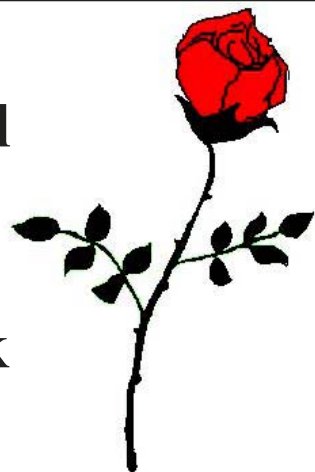
A 7-8. osztályban

I. Fekete András (Áprily, Visegrád), II. Farkas Györgyi, (Áprily, Visegrád), III. Szabó Márton (Pollack Mihály Általános Iskola, Tahitótfalu)

Különdíj: Molnár Soma (Pollack Mihály Általános Iskola, Tahitótfalu. Felkészítője Papp Judit.

Gratulálunk a nyerteseknek, köszönjük valamennyi versenyző és felkészítő lelkiismeretes munkáját, valamint a zsűri és a kollégák áldozatos tevékenységét. Kívánjuk Mária néninek, hogy a továbbiakban is ilyen alaposan és odaadással támogassa testvére emlékét s a gyermekek olvasóvá és művésszé nevelését.

**Nőnap
alkalmából
sok-sok
szeretettel
köszöntjük
a nőket!**

**Éljen március 15.,
az 1848-as
forradalom és
szabadságharc
ünnepé!**

Dömösi Élet

Kiadja: az Összefogás Dömösért Közhasznú Egyesület, felelős kiadó: Takácsné Gyenes Ildikó, felelős szerkesztő: Szilágyi Gábor, szerkesztőség: Pauluszné Tóth Anna, Vanekné Vakán Anikó, a szerkesztőség címe: 2027 Dömös, Tánicsics M. u. 10. Telefon: 0620-579-7829; E-mail: domosi.elet@odke.hu. Készült az iGlobe Team Kft. nyomdájában, 500 példányban, ingyenes kiadvány. Eng.sz.: 2.9/595-1/2006
Kéziratot nem őrizzük meg, és nem küldünk vissza. Lapzárta minden hónap elsején éjfélkor van. Az újság eddig megjelent számai a www.odke.hu internetes oldalon olvashatók.